

Nytro vertelt (7)

10 – 07 – 2012

Hoi, fans daar ben ik weer. Ik wil jullie even vertellen wat ik meegemaakt heb. Een tijdje geleden gingen wij met het vrouwtje naar het bos. Met wij bedoel ik Ringo, Kenji, Indi, Timo en ik Nytro. In het bos ligt een heel groot maïsveld en dat zit vol met van die leuke konijntjes. Zo gauw als de achterklep van de auto open gaat schieten Ringo en ik meteen het veld in. Na een tijdje begon het vrouwtje ons te roepen. Nou dat vergeet maar hoor het jagen op de konijntjes was veel te leuk. Na een tijdje was ik Ringo kwijt geraakt en ook de konijntjes zag ik niet meer. Nu werd het toch wel tijd om naar het vrouwtje te gaan. Die stond intussen al een half uur te roepen. Ringo was intussen al terug bij haar want ze riep alleen nog naar mij. Dat viel nog niet mee om haar terug te vinden dat veld was toch wel groot. Ik was de weg kwijt en na een tijdje ook de kluts. Toen hoorde ik ook het baasje roepen die was intussen gebeld om mee te komen zoeken. Nu zou het wel fijn zijn als ik ze weer zou vinden.

En gelukkig na heel veel rond rennen kris kras door het veld had ik de uitgang gevonden. Mijn baasjes waren heel blij toen ze mij weer terug hadden. En ik was stiekem ook wel blij, niet verklappen hoor! De dag daarna kreeg ik als dank een nieuwe riem. En die riem gaat niet meer af tot dat de mais geoogst is zegt mijn vrouwtje. Dat is balen hoor, met deze riem kan ik maar een paar meter lopen en dan is het op. Stom ding zo'n flexriem. Nu kan ik me niet meer uitleven met het jagen op de konijntjes. En om mijn energie toch kwijt te raken gaat het vrouwtje nu af en toe een stukje met mij fietsen. Dat gaat eigenlijk wel goed. Dan kan ik flink rennen en dan weer rustig mee lopen. Wij gaan niet al te ver en het vrouwtje zorgt er voor dat ik niet te moe word. Ik kan niet wachten tot de mais er weer af is, want er gaat toch niets boven het rennen in het bos.gr Nytro.

